

lieden bijeen teneinde te bespreken in hoeverre men (tegen)geweld mocht of moest gaan gebruiken bij verzetsdaden. Drie van de aanwezigen, J. J. Hamelink, E. Zwitser en T. van Est vonden de dood. Eric Krop werd zwaar gewond door een schot in de long naar het Bergwegziekenhuis gebracht. Dezelfde instelling waar hij in het jaar 1977 driemaal zou worden opgenomen en uiteindelijk zou sterven. Na een korte onderbreking volgde daarop de hevige lijdensweg van Vught naar Dachau, waar hij tot zijn bevrijding door de Amerikanen in mei 1945 verbleef.

Blijde terugkeer: als eerste uit Dachau teruggekeerde Nederlander werd hij op 13 mei door Koningin Wilhelmina ontvangen. Bittere teleurstelling óók, zowel in zijn persoonlijk leven als over de gang van zaken in het algemeen.

Hoewel uiteraard fysiek en psychisch door al het ondervondene beïnvloed, verrichtte hij bijzondere prestaties. Nog in 1945 promoveerde hij aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam in de rechtswetenschappen op een proefschrift getiteld: 'De Naamloze Vennootschap in statu nascendi' en legde bovendien in de onwaarschijnlijk korte tijd van drie jaar het doctoraal examen in de economische wetenschappen aan de N.E.H. te Rotterdam met goed gevolg af.

Wat zijn werkzaamheden betreft, hij verleende aan enige overgangsinstanties, die na de bevrijding optraden, medewerking, concentreerde zich op het economisch-bedrijfsjuridische advies. Zijn brede belangstelling, op de gehele mens en zijn omgeving gericht, deed hem bestuursfuncties vervullen in verscheidene organisaties; wij noemen de Europese Beweging, de Expogé (vereniging van ex-politieke gevangenen uit de bezettingstijd) en de Vereniging voor Facultatieve Lijkverbranding.

In 1959 werd hij raadslid, in 1961 – na het overlijden van ir. P. Boersma – fractievoorzitter voor de C.H.U. Als hij op 22 mei 1969 afscheid neemt, heeft hij in commissies en gemeenteraadszittingen bijdragen geleverd over diverse onderwerpen als: havens en industrieterreinen in Botlek en Euro-poort, de Luchthaven Rotterdam, het concert- en congresgebouw De Doelen, het openbaar lichaam Rijnmond en de wijk-raden.

In deze periode 'leerde' hij het concrete besturen van een gemeente. Duidelijk blijkt uit de inhoud van zijn gesproken en geschreven woord dat hij zocht naar een evenwicht tussen